

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Світове співтовариство в умовах глобалізації суспільних та соціально-економічних процесів визначає відправними факторами суспільного прогресу саме розвиток людини та якісні внески в людський потенціал, по відношенню до яких культура виробництва, продуктивність праці та інші пріоритети вважаються вторинними. На сьогодні, досягнення економічного розвитку шляхом широкомасштабного введення у господарський обіг таких продуктів інтелектуальної праці, як знання, технології, науково-технічні розробки, тощо для їх комерціалізації та досягнення соціально-економічного ефекту, визнається моделлю інноваційного розвитку економіки Євросоюзу

Після виходу української економіки із глибокого кризового стану для її подальшого розвитку першочерговими стають завдання забезпечення відтворювального інноваційного циклу на новій технологічній основі в умовах ринкової економіки, а також забезпечення соціальної спрямованості цього відтворювального циклу з максимально ефективним використанням інноваційного потенціалу промисловості, внутрішніх та зовнішніх ресурсів, досягнення випереджальних темпів динаміки розвитку порівняно з провідними країнами світу відповідно до напрямку прогресу світової економіки.

З метою переходу української економіки до інноваційної моделі розвитку необхідно підвищувати інноваційну активність суб'єктів економіки, що в свою чергу може бути досягнуто завдяки ефективному використанню існуючого інноваційного потенціалу української промисловості та прискоренню її подальшого інноваційного розвитку. Все це робить необхідним створення механізму стратегічного управління інноваційним розвитком промислового підприємства.

Процес інноваційного розвитку має дві головні складові - реалізацію інноваційних проєктів і розвиток інноваційного потенціалу [1]. Управління інноваційними процесами на підприємстві є головною задачею інноваційного менеджменту. Інноваційний менеджмент - це організація і планування (включаючи мотивацію і контроль) процесів розробки і впровадження нововведень на об'єктах різних рівнів, направлені на досягнення інноваційних цілей цих об'єктів [2, с. 9].

У залежності від масштабу та тривалості, горизонту реалізації управління поділяється на стратегічне (довгострокове), а також тактичне та оперативне (короткострокове). Через те, що два останні види управління за часом здійснення відносяться до короткострокового, у працях окремих авторів виділяють лише два види управління. Термін «тактичне управління» отожднюють з терміном «оперативне управління»; але такий підхід не є абсолютно точним. У часових межах, тактичне управління обмежується терміном від одного до п'яти років, а оперативне управління може характеризуватися періодом від декількох годин. [3]

Найбільші труднощі, які сьогодні стають перед вітчизняними підприємствами, виникають саме на стратегічному рівні управління, адже на сьогоднішній день серед українських промислових підприємств не існує яскравих прикладів грамотно розробленої та ефективно реалізованої інноваційної стратегії.

Стратегічне управління промисловим підприємством визначає довготермінову орієнтацію у питаннях розвитку підприємства у цілому або за окремими напрямками, визначає мету, завдання, стратегію розвитку підприємства і задає напрями діяльності кожній ланці управління. Основою стратегічного управління є стратегічні плани, концепції розвитку та інші документи, що відображають постановку і методи досягнення довгострокових цілей. Тобто стратегічний менеджмент - розробка і реалізація дій, що направлені на довгострокове перевищення рівня результативності діяльності підприємства над рівнем конкурентів [4].

Основним завданням стратегічного управління інноваційним розвитком промислового підприємства є досягнення головної стратегічної цілі (підвищення інноваційної активності) шляхом оптимального використання внутрішніх змінних (інноваційного потенціалу) з урахуванням впливу факторів зовнішнього середовища підприємства й приведення інноваційного потенціалу підприємства у відповідність до вимог зовнішнього середовища, що постійно змінюється з метою забезпечення конкурентоспроможності і стабільності у функціонуванні підприємства у майбутньому.

Отже, для створення механізму стратегічного управління інноваційним розвитком промислового підприємства необхідною стає інтеграцію функцій стратегічного та інноваційного менеджменту з подальшим використанням інструментів цих підсистем менеджменту [5, с.6].

1. Електронний ресурс <http://stra.teg.ru/lenta/innovation/1362>
2. Инновационный менеджмент: Концепции, многоуровневые стратегии и механизмы инновационного развития: Учеб. пособие / Под ред. В.М. Аньшина, А.А. Дагаева. 3-е изд., перераб., доп. — М.: Дело, 2007. - 584 с
3. Гребінчук О.М. Стратегічне, тактичне та оперативне управління виробництвом машинобудівних підприємств. Електронний ресурс: <http://www.economy.nayka.com.ua/index.php?operation=1&iid=349>
4. Електронний ресурс <http://ru.wikipedia.org>
5. Вергал К.Ю. Формування механізму стратегічного інноваційного розвитку підприємств. Автореферат дис...канд.екон.наук.- П.: ПУСКУ, 2010.- 19с